

19890

Omzien in wrok

(Look back in anger)

Toneelspel in drie bedrijven

door

JOHN OSBORNE

vertaling

Anty Westerling

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OMZIEN IN WROK - LOOK BACK IN ANGER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN OSBORNE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd. Direct daarop volgend de titel van het stuk. De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel. U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. "Holland" B.V. te Alkmaar.

Copyright: © 1956 by John Osborne

“All rights whatsoever in this Play are strictly reserved and all rights other than amateur rights in the Dutch and Frisian language are handled by GORDON DICKERSON 2 CRESENT GROVE CLAPHAM COMMON LONDON SW4 7AH ENGLAND.”

**LOOK BANK IN ANGER
by
JOHN OSBORNE**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te

Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jimmy Porter
Cliff Lewis
Alison Porter
Helena Charles
Kolonel Redfern

DECOR:

De gehele handeling speelt zich af in de éénkamerwoning van de Porters, in een grote fabrieksstad in Engeland (The Midlands).

TIJD:

Het stuk speelt zich af in het heden.

1E BEDRIJF:

April. Vroeg in de avond

2E BEDRIJF:

eerste scène: twee weken later

tweede scène: de volgende avond

3E BEDRIJF:

eerste scène: verscheidene maanden later

tweede scène: een paar minuten later.

EERSTE BEDRIJF

De éénkamerwoning van de Porters in een grote stad in Midden-Engeland. Het is vroeg in de avond. Het is april.

Het decor stelt een vrij grote zolderkamer van een groot Victoriaans huis voor. De zoldering loopt zeer schuin van links naar rechts. Voor rechts zijn twee kleine lage ramen, waarvoor een donker eiken toilettafel staat. De meubels zijn over het algemeen eenvoudig en tamelijk oud. De achterwand wordt bijna geheel ingenomen door een tweepersoonsbed dat achter rechts staat. Langs de rest van de wand staat een rek met boeken. Rechts voor het bed staat een zware ladekast die bedekt is met boeken, dassen en allerlei dingen, waaronder een grote verfromfaaide teddybeer en een zachte wollige eekhoorn. Achter links is een deur. Daarnaast een kleine kledingkast. De muur links wordt bijna geheel ingenomen door een hoog, rechthoekig raam, dat uitziet op het trappenhuis, maar dat licht vangt van het dakraam erachter. Naast de kledingkast staat een gasfornuis en daarnaast een houten buffetje, waarop de kleine dagbare radio is geplaatst. Voor midden staat een stevige eettafel met drie stoelen. Daarvoor links en rechts bevinden zich twee diepe, versleten, leren fauteuils.

Als het doek opgaat, zitten Jimmy en Cliff respectievelijk rechts en links in de leren fauteuils. Alles wat er van hen te zien is, zijn twee paar benen, uitgestrekt vanachter een grote krant, die de rest van hen verbergt. Ze lezen. Naast hen en tussen hen in liggen bergen kranten en weekbladen. Als ze tenslotte tevoorschijn komen, blijkt Jimmy een lange magere jongen van ongeveer 25 jaar te zijn, gekleed in een zeer versleten tweed jasje en een flanellen broek. Zijn pijp vult de kamer met wolken rook. Hij is een verontrustende combinatie van oprechtheid en opgewekte boosaardigheid, van tederheid en nonchalante wreedheid, rusteloos, vasthoudend, trots: een combinatie die zowel de fijngevoelige als de ongevoelige afstoot. Iemand met een dergelijke niets ontziende eerlijkheid of schijnbare eerlijkheid, maakt niet veel vrienden. Velen zullen hem bijna gênant gevoelig vinden. Anderen beschouwen hem alleen maar als een zwetser. Het soort heftigheid dat hij aan de dag legt, staat in wezen gelijk met een zich niet blootgeven.

Cliff is van dezelfde leeftijd, klein, donker, grof gebouwd. Hij draagt een pull-over en een nieuwe, maar erg gekreukelde grijze broek. Hij is goedig, kalm op het slome af en hij bezit de wat

melancholieke, natuurlijke intelligentie van de autodidact. Terwijl Jimmy liefde afstoot, schijnt Cliff zelfs van de niet toeschietelijke liefde af te dwingen, of in elk geval enig vertoon daarvan te eisen. Hij is een kalmerend, natuurlijk tegenbeeld van Jimmy. Links voor het buffetje staat Alison gebogen over de strijkplank, met een berg strijkgoed naast zich. Zij is het moeilijkst te omschrijven van dit gecompliceerde, zeer verschillend afgestemde trio. Haar wezen staat in een geheel andere toonaard: die van een soort welgema-nierd onbehagen, die door de robuuste orkestratie van de beide anderen dikwijls wordt overstemd. Over haar vuile, maar dure rok, draagt ze een los cerise rood overhemd van Jimmy, waarmee ze er toch elegant weet uit te zien. Ze is ongeveer even oud als de beide mannen. Tegen hun zonderlinge fysieke eigenschappen lijkt haar schoonheid groter dan ze in werkelijkheid is. Ze is lang, slank, donker, met een fijn ovaal gezicht. Haar ogen zijn groot en helder alsof bedrog haar volkomen vreemd moet zijn. In de uitdrukking ligt echter een wonderlijke gereserveerdheid. Het is stil in de rokerige kamer. Men hoort slechts af en toe het bonken van Alisons strijkijzer op de plank. Het is kil, zo'n lenteavond met louter wolken en schaduwen. Na enige ogenblikken gooit Jimmy zijn krant neer.

JIMMY: Waarom doe ik dit elke zondag? Zelfs de boekbesprekingen lijken hetzelfde als de vorige week. Andere boeken, zelfde bespreking. Ben jij met die daar klaar?

CLIFF: Nog niet.

JIMMY: 'k Heb net drie hele kolommen gelezen over de Engelse roman. De helft was in 't Frans. Voel jij je onwetendheid als je de weekbladen leest?

CLIFF: Nou, en hoe!

JIMMY: Jij bent ook onwetend. Je bent maar een boer. (*tegen Alison*)
En jij? Jij bent geen boer, wel?

ALISON: (*verstrooid*): Wat?

JIMMY: Ik zei: als jij de kranten leest, krijg jij dan 't gevoel dat je lang niet zo briljant was als je dacht?

ALISON: O, ik heb ze nog niet gelezen.

JIMMY: Dat vroeg ik je niet. Ik zei.....

CLIFF: Laat dat arme kind met rust. Ze is bezig.

JIMMY: Ze kan toch wel praten? Je kunt toch praten, hè? Je kunt toch uiting geven aan een mening. Of beletten je huisvrouwlijke beslommeringen je te denken?

ALISON: Neem me niet kwalijk. Ik heb niet geluisterd.

JIMMY: Allicht niet. Porter zegt wat en dus draait iedereen zich om

en gaat slapen. En mevrouw Porter geeft het startsein met de eerste geeuw.

CLIFF: Laat haar met rust, zei ik.

JIMMY: (*schreeuwt*): Goed. Ga maar weer slapen, m'n kind. Ik was het maar, hoor je? Ik zei niets. Herinner je je? Neem me niet kwalijk.

CLIFF: Schreeuw niet zo. Ik probeer te lezen.

JIMMY: Waarom? Je begrijpt er toch geen woord van.

CLIFF: Hmm.

JIMMY: Je bent onwetend.

CLIFF: Ja, en onontwikkeld. En hou nou je kop, hè?

JIMMY: Waarom laat je 't niet uitleggen door zijn vrouw. Zij is ontwikkeld. (*tegen haar*) Niet?

CLIFF: (*trapt naar hem vanachter zijn krant*): Laat haar met rust, zei ik.

JIMMY: Doe dat nog eens, boerenhengst, en ik draai je je nek om. (*hij slaat de krant uit Cliffs hand*)

CLIFF: (*buigt voorover*): Hé, zeg.... ik probeer wat op te steken. Stoor me niet langer stuk ongeluk. Geef hier. (*steekt zijn hand uit naar de krant*)

ALISON: O, Jimmy, in godsnaam. Geef hem die krant. Ik kan niet denken.

CLIFF: Ja, kom op. Geef hier die krant. Ze kan niet denken.

JIMMY: Niet denken! (*gooit hem de krant toe*) Er is in geen jaren een gedachte in haar hoofd opgekomen. Of wel soms?

ALISON: Nee.

JIMMY: (*raapt een weekblad op*): Ik begin honger te krijgen.

ALISON: Nee. Nu toch nog niet?

CLIFF: Een vreetzak, dat is ie.

JIMMY: Helemaal niet. Ik houd van eten, doodeenvoudig.

CLIFF: Houd jij van eten? Jij bent net een seksmaniak, alleen bij jou is het eten. Wacht maar, vriendje. Je komt nog eens in het wereldnieuws: "James Porter, oud 25 jaar, stond gisteren terecht wegens aanranding van een minderjarige rodekool en twee blikken bonen op weg van zijn stamcafé naar de echtelijke woning. De beschuldigde bekende het hem ten laste gelegde, voerde echter als verzachtende omstandigheid aan dat hij de laatste tijd aan flauwtes leed en beriep zich of zijn eervolle staat van dienst als Blokhoofd tweede klasse bij de luchtbescherming."

JIMMY: (*grinnikt*): Ja, ja, ja. Ik eet graag. En ik wil ook graag leven. Mag ik?

CLIFF: Zie er trouwens het nut niet van in, van dat eten van jou. Je wordt toch nooit dikker.

JIMMY: Mensen als ik worden niet dikker. Dat heb ik je al eens proberen uit te leggen. Wij branden van binnen alles op. En hou nou je kop dicht. Ik wil lezen. Je kon nog wel wat thee zetten.

CLIFF: Goeie God, je hebt net een hele pot leeggedronken. Ik heb maar één kopje gehad.

JIMMY: Klets niet. Zet thee.

CLIFF: *(tegen Alison):* Nietwaar? Ik heb maar één kop gehad.

ALISON: *(zonder op te kijken):* Ja, dat is zo.

CLIFF: Je hoort het. En zij ook maar één. Dat heb ik gezien. De rest heb jij opgeslobberd.

JIMMY: *(leest zijn weekblad):* Zet water op.

CLIFF: Doe het zelf. Je hebt mijn krant uit elkaar gegooid.

JIMMY: Ik ben hier in huis de enige die met een krant of überhaupt met iets weet om te gaan. *(raapt andere krant op)* Kind hier wil weten of haar jongen alle respect voor haar zal verliezen, als ze hem geeft wat hij vraagt. Stomme koe.

CLIFF: Laat mij maar eens met haar praten.

JIMMY: Wie koopt dat verdomde ding? *(gooit krant op de grond)* Heb je die andere superkrant nog niet uit?

CLIFF: Welke?

JIMMY: Er zijn maar twee superkranten op zondag; die jij daar hebt en deze. Vooruit, geef mij die en neem jij deze.

CLIFF: O, best. *(zij ruilen)* Ik las toch maar de bisschop van Bromley. *(steekt zijn hand uit naar Alison)* Hoe is 't, darling?

ALISON: Goed lieverd, dank je.

CLIFF: *(grijpt haar hand, trekt haar bij):* Waarom laat je die hele rommel niet staan en kom je erbij zitten? Je ziet er moe uit.

ALISON: *(glimlachend):* Ik heb niet veel meer.

CLIFF: *(bekijkt haar, kust haar hand en steekt haar vingers in zijn mond, knipoogt)* Is ze geen beeldschone vrouw?

JIMMY: Dat zegt iedereen me tenminste. *(zijn ogen ontmoeten de hare)*

CLIFF: Wat een allerliefst, verrukkelijk pootje heb jij. Ik eet het op.

ALISON: Niet doen.

JIMMY: Geef haar vingers terug en doe niet zo misselijk. Waar heeft de bisschop van Bromley het over?

CLIFF: *(laat Alison los. Alison terug strijkplank):* O, hier staat dat hij een roerend beroep op alle christenen doet om te helpen de fabricage van de waterstofbom mogelijk te maken.

JIMMY: Zo, dat is heel roerend, neem ik aan. *(tegen Alison)* Ben jij geroerd, mijn liefste?

ALISON: Maar natuurlijk.

JIMMY: Alsjeblieft. Zelfs mijn vrouw is geroerd. Ik moest de bisschop eigenlijk m'n contributie sturen. *(neemt krant over)* Eens kijken, wat zegt hij verder? Dumdumdumdidum. O ja. Hij is van streek, omdat ze hebben beweerd dat hij partij-trekt voor de rijken tegen de armen. Hij zegt dat hij geen klassenonderscheid erkent: "Dit begrip wordt op hardnekkige en boosaardige wijze aangekweekt door - de arbeidersklasse". Wel, wel..... *(hij kijkt van zijn krant op en verwacht van de beide anderen een reactie, maar Cliff leest en Alison concentreert zich op het strijken. Tegen Cliff)* Heb jij dat gelezen?

CLIFF: Hmmm? *(Jimmy heeft hun aandacht verloren en hij weet het, maar hij wil niet loslaten)*

JIMMY: *(resoluut tegen Alison):* Wat denk je, zou je vader dat soms geschreven hebben?

ALISON: Wat?

JIMMY: Wat ik net voorgelezen heb, natuurlijk.

ALISON: Waarom zou mijn vader dat geschreven hebben?

JIMMY: 't Ligt wel in zijn lijn, vind je niet?

CLIFF: Neem geen notitie van hem. Nu probeert hij grof te worden en dat gaat hem zo gemakkelijk af.

JIMMY: *(snel):* Hebben jullie gelezen van die vrouw die naar die massabijeenkomst van zo'n Amerikaanse evangelist ging in Earls Court? Ze liep naar het podium om te getuigen van haar naastenliefde of wat het ook was, en er was zo'n gedrang van al die bekeerlingen die naar voren stormden, dat ze vier gebroken ribben en een trap tegen haar hoofd opliep. Ze gilte als een gek van de pijn, maar met 50.000 lieden die uit volle borst "Voorwaarts Christenstrijders" brulden, was er geen mens die haar hoorde, natuurlijk. *(fel kijkt hij op, maar het antwoord dat hij verwacht, komt niet)* Soms vraag ik me af of er iets mis is met mij. Hoe staat het met de thee?

CLIFF: *(nog achter zijn krant):* Wat voor thee?

JIMMY: Zet water op!

ALISON: *(kijkt naar hem):* Wil jij nog thee?

JIMMY: 'k Weet niet. Nee, ik geloof van niet.

ALISON: Jij, Cliff?

JIMMY: Nee, hij wil niet. Hoelang ben je daar nog mee bezig?

ALISON: Ben direct klaar. *(pauze)*

JIMMY: God, wat haat ik de zondagen. Ze zijn altijd zo deprimerend, 't is altijd hetzelfde. We schijnen nooit één stap verder te komen, hè? Altijd hetzelfde ritueel, kranten lezen, theedrinken, strijken. Nog een paar uur en weer een week om. Onze jeugd gaat voorbij. Weten jullie dat?

CLIFF: (*gooit zijn krant neer*): Wat?

JIMMY: (*nonchalant*): O niets, niets. Barst jij, barsten jullie allebei, iedereen kan barsten.

CLIFF: Laten we naar de bioscoop gaan. (*tegen Alison*) Wat zeg jij ervan, schoonheid?

ALISON: Ik denk niet dat ik kan. Misschien wil Jimmy. (*tegen Jimmy*) Heb jij zin?

JIMMY: En mijn plezier laten bederven door dat zondagavondtuig op de voorste rijen? Nee, dank je wel. (*stilte*) Hebben jullie het artikel van Priestley van deze week gelezen? Ik begrijp bij God niet waarom ik nog iets vraag. Ik weet bliksems goed van niet. Waarom betaal ik elke week negen pence voor die verdomde krant? Niemand leest ze, behalve ik. Niemand wenst de moeite te nemen. Niemand is in staat zich uit zijn verrukkelijke vadsigheid los te rukken. Jullie tweeën maken me nog stapelkrankzinnig, dat weet ik zo zeker als ik hier zit. Ik weet dat jullie me gek zullen maken. Grote hemel, wat verlang ik naar een beetje doodgewoon menselijk enthousiasme. Wat enthousiasme, anders niet. Eens een warme geestdriftige stem "Hallelujah" horen roepen... (*slaat zich theatraal op de borst*) Hallelujah. Ik leef.... Ik heb een idee. Laten we net doen of we menselijk zijn. (*hij kijkt van de een naar de ander*) O kinderen, wat is dat lang geleden dat er iemand was die ergens enthousiast voor kon worden.

CLIFF: Wat zei hij?

JIMMY: (*geërgerd omdat hij wordt afgeleid van zijn aanval op Alison*): Wat zei wie?

CLIFF: Mr. Priestley?

JIMMY: Hetzelfde als altijd, veronderstel ik. Hij is net als pappie. Hij werpt nog steeds weldoorvoede blikken naar het halfduister van de negentiende eeuw, vanuit de comfortabele, rechteloze wildernis, waarin hij leeft. Allemachtig, wat heb je met die broek uitgevoerd?

CLIFF: Hoezo?

JIMMY: Is dat die broek die je vorige week zaterdag hebt gekocht? Moet je dat zien. Heb je gezien wat hij met die nieuwe broek heeft uitgevoerd?

ALISON: Schaam je, Cliff. Hij ziet er verschrikkelijk uit.

JIMMY: Je geeft je goeie geld uit voor een nieuwe broek en dan verslons je hem als een varken. Wat moet jij beginnen, als ik er niet meer ben om op je te passen? Nou? Wat moet jij dan beginnen, zeg me dat eens?

CLIFF: (*grinnikend*): Geen idee. (*tegen Alison*) Wat moet ik dan beginnen.

ALISON: Ik zou 'm maar uittrekken.

JIMMY: Ja, vooruit. Trek 'm uit. Dan geef ik je een trap onder je achterste.

ALISON: Ik zal 'm wat oppersen, de bout is nog warm.

CLIFF: Oké. *(trekt zijn broek los)* Even de zakken leeghalen. *(neemt er sleutels, lucifers en zakdoek uit)*

JIMMY: Geef mij die lucifers eens.

CLIFF: O, je komt toch niet weer met die pijp op de proppen, hè? Dan stinken we de kamer uit. *(tegen Alison)* Stinkt-ie niet ontzettend! *(Jimmy grijpt de lucifers en steekt op)*

ALISON: Het kan me niet schelen. Ik ben eraan gewend.

JIMMY: Daar is ze sterk in, ze went aan alles. Als ze dood ging en ze zou wakker worden in het Paradijs - dan zou 't maar een minuut of vijf duren, en ze was eraan gewend.

CLIFF: *(geeft haar de broek):* Dank je, schoonheid. Geef me een sigaretje.

JIMMY: Niet doen.

CLIFF: Ik kan de stank van die pijp niet meer verdragen. Ik moet een sigaret hebben.

JIMMY: Ik dacht dat de dokter gezegd had "geen sigaretten".

CLIFF: Waarom houdt die man zijn mond toch niet.

JIMMY: Allright. 't Is jouw maagzweer. Ga je gang maar en verrek van de maagpijn, als je dat wilt. Ik geef het op. Ik heb er genoeg van om voor andere mensen te zorgen. Wat heeft het voor zin? *(Alison geeft Cliff een sigaret. Ze steken allebei hun sigaret aan en Alison gaat weer strijken)* Geen mens denkt, geen mens trekt zich ergens wat van aan. Geen geloof, geen overtuiging en geen enthousiasme. 't Is weer zondagavond. *(Cliff gaat weer zitten in zijn short en pullover)* Misschien is er een concert op de radio. *(neemt de radiogids)* Ah.... *(stoot Cliff met zijn voet aan)* Zet nog eens thee. *(Cliff gromt. Hij leest weer)* O ja. Vaughan Williams. Dat is tenminste wat. Uiterst ongecompliceerd, dus Engels. Mensen als ik zal men niet bijster vaderlandslievend vinden, denk ik. Iemand heeft gezegd, hoe heet-ie ook weer: "Onze kookkunst halen we uit Parijs; die is goed.... onze politie uit Moskou en onze moraal uit Port Said". Zoiets in elk geval. Wie was 't ook weer? *(stilte)* Nou ja, jullie weten 't toch niet. Ik beken het met een zekere tegenzin, maar ik kan me, geloof ik, voorstellen hoe haar pappie zich moet hebben gevoeld, toen hij na al die jaren uit Indië terugkwam. Die oude negentiende eeuwse garde verstond de kunst hun wereld aantrekkelijk te maken. Een wereld van eigen gebakken cake en croquetsspelen op het gras: schitterende ideeën en schitterende

uniformen. Altijd hetzelfde tafereel: midzomer met lange zonnige dagen, dunne bundeltjes met gedichten, smetteloos linnen, de geur van stijf sel. Wat een romantisch beeld, 't klopt natuurlijk ook niet. Het zal ook wel eens geregend hebben. Maar zelfs ik kan er heimwee naar hebben, al klopt het dan ook niet. Als je er zelf geen hebt, is het wel plezierig te treuren om het verlies van de wereld van de ander. Ik geloof dat ik sentimenteel begin te worden. Maar ik moet zeggen dat het vrij triest is om in het Amerikaanse tijdperk te leven, tenzij je een Amerikaan bent natuurlijk. Misschien zullen onze kinderen al Amerikanen zijn, stel je dat eens even voor, zeg. *(hij geeft Cliff 'n schop, schreeuwt tegen hem)* Stel je dat eens even voor, zei ik!

CLIFF: O ja?

JIMMY: Je zit daar maar als een zoutzak. Ik dacht dat je thee zou gaan zetten. *(Cliff gromt. Jimmy richt zich tot Alison)* Komt je vriend Webster vanavond?

ALISON: Misschien komt hij langs. Je weet hoe hij is.

JIMMY: Laten we hopen van niet. Ik denk niet dat ik Webster vanavond kan pruimen.

ALISON: Ik dacht dat hij de enige is die jouw taal spreekt!

JIMMY: Dat is ook zo. Een ander dialect, maar dezelfde taal. Ik mag hem. Hij is fel, scherp, ad rem....

ALISON: Enthousiast.

JIMMY: Precies. Als hij hier is, krijg ik altijd een opwindend gevoel. Hij mag mij niet, maar hij stimuleert mij meer dan wie ook. Dat heb ik nooit meer gehad nadat....

ALISON: Dat weten we ja, nadat je samen was met Madeline. *(ze vouwt een paar gestreken kledingstukken op en loopt ermee naar het bed)*

CLIFF: *(achter zijn krant):* Wie is Madeline?

ALISON: O lieverd, wordt wakker. Je hebt hem er vaak genoeg over gehoord. Madeline was zijn maîtresse, weet je nog? Toen hij veertien was, of was je dertien?

JIMMY: Achttien.

ALISON: Hij heeft praktisch alles te danken aan Madeline.

CLIFF: Ik kan al die vrouwen van jou niet uit elkaar houden. Was dat die vrouw, die zoveel ouder was dan jij?

JIMMY: Tien jaar.

CLIFF: Alsjeblieft, March banks.

JIMMY: Hoe laat begint dat concert? *(kijkt het na in de krant)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto